

Det är en märklig historia

Allmoge i gemen som inte är insatt i Bertil Ströbergs sak, svalde reservationslöst vårt felfria svenska samhälle med bl.a. dess rättsväsende och utmålade BS till att ha bedrivit spioneri, vilket han dömdes för och avtjänade ett straff. Denna allmoge visste/förstod sannolikt inte att BS dömdes i brist på bevis utan endast på lösa antaganden som kallades för indicier. Dessutom har sannolikt denna allmoge senare inte erfärit att viktigt tidigare undanhållet material nu kommit i dagen som ytterligare talar för BS oskuld.

Denna allmoge hade sannolikt ingen kännedom om det kalla kriget och dess innebörd.

Den allmoge som tog sig tid att till del sätta sig in i BS sak, reagerade på ett helt annat sätt. Den förundrades över hur en medmänniska kunde dömas på så vaga grunder när dessutom vissa domstolsledamöter hade civilkuraget att inse att brott inte kunde styrkas. Denna allmoge hade sannolikt i någon omfattning hört talas om det kalla kriget men det var ändå för abstrakt.

Den allmoge som tog sig mera tid till att sätta sig in i BS sak och vad det verkligen handlade om, blev mycket förvånad över sakens gång.

En vanlig reaktion var och är ”Det är en märklig historia”.

Där stannar oftast reflektionerna med en axelryckning eftersom det inte går att komma längre. Självklart går det inte att komma längre just därför att hela händelseutvecklingen som ägde rum våren 1983 var så märklig. Det fanns inget konkret att ta på men ändå kunde en människa dömas för spioneri! Denna allmoge visste sannolikt något om det kalla krigets vardag.

Den allmoge - troligen en liten skara, som satt sig in i BS sak och som var verksam under kalla krigets epok, kunde se och förstå hur sannolikt det var att främmande makt/intressen kunde utföra en aktion i syfte att avleda ifrån något helt annat. Denna allmoge kunde se hur fixerat rättsväsendet blev till BS beteende pga. sin sannolikt ringa kunskap om och förståelse för det kalla krigets realiteter.

Den allmoge – troligen den allra minsta skaran, som har sett och förstått hela historien och hur totalt fel allting blev, för den står det helt klart om BS oskuld och hur ohållbara argumenten var för att fälla BS för en gärning han inte begått.

Det är en märklig historia därför att

- BS i kraft av en vänlig människa, stöttade en medmänniska ("Larssonmannen") som varit med om ett intermezzo och senare i sin vänlighet och kanske naivitet åtog sig att vara postbud
- Det inte fanns några typiska spionaktörer – det fanns ingen "spionhärva"
- BS aldrig har erbjudit främmande makt någon information om svenskt försvar, däremot har någon annan gjort det i något syfte genom breverbjudandet det s.k. ambassadbrevet (till polska ambassaden) och genom telefonerbjudandet om försvarsinformation (till polska ambassaden)
- Det var så bråttom att ingripa när ett brev kom till UD från polska ambassaden, därmed försattes chansen att kartlägga "spionhärvan"
- Det inte existerade några bevis för att BS skulle ha medverkat i spioneri
- Indicierna var lösa antaganden
- Material undanhölls rättsväsendet (uppdagades senare), material som talade till BS fördel
- Det var så bråttom att döma BS
- Den sannolika aktionen från främmande makt i syfte att avleda ifrån någonting helt annat, sannolikt aldrig riktigt togs på allvar av rättsväsendet
- Rättsväsendet sannolikt hade en mycket begränsad bild av och insikt i vad det kalla kriget var vid den här tiden och hur det var att arbeta under dessa betingelser

***Det är **bevisen** som skall vara själva kärnan i rättsprocessen och det är den som åtalar som är skyldig att ta fram dessa bevis.
(Rättsväsendets hederskodex?)***

I avsaknad av bevis mot BS att han skulle ha medverkat i spioneri, gör helt naturligt historien mycket märklig.

***Bevisen på BS oskuld är just avsaknaden av bevis!
Det är ju ingen historia!***

Eftersom BS **inte har bedrivit spioneri** skall han ges upprättelse för det han anklagats och straffats för.

Först då kan historien sluta att vara en märklig historia och därefter endast bli en historia som skrivs in i historieböckerna.

Ingemar Olsson